

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 9 april 1891, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 6, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om vissa åtgärders vidtagande i anledning af Riksdagens beslut om anställande af skogsingenjörer.

I en inom Andra Kammaren afgifven motion, n:o 179, har herr *G. Elowson* hemställt, att Riksdagen uti skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t låta vidtaga de på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning ankommande åtgärder, hvilka kunna påkallas af Riksdagens år 1874 fattade beslut om anställande af skogsingenjörer.

Motionären erinrar, att 1874 års Riksdag ställt till Kongl. Maj:ts disposition ett årligt förslagsanslag af 15,000 kronor för anställande af skogsingenjörer till enskilda skogsegares tjänst och uppgifver derjemte, att Riksdagen beslutat, att de skulle vara likställda med landtbruksingenjörerna i löne- och andra förmåner. Han anför vidare, att jemlikt Kongl. Maj:ts bref till skogsstyrelsen af den 16 oktober samma år till en början endast trenne skogsingenjörer tillsattes, men att deras antal två år derefter måste ökas till det af Riksdagen medgifna antalet af sex, samt att skogsingenjörerna alltjemt varit mycket anlitade och tillvunnit sig allmänhetens förtroende. Deras lön vore 2,000 kronor

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 11 Häft. (N:o 13).

med ett ålderstillägg å 500 kronor, under det att landbruksingeniörerna med samma lön hade rätt till trenne ålderstillägg å 500 kronor. Då skogsingeniörerna tillkommit på Riksdagens initiativ och, enligt hans uppfattning, beslut fattades vid deras anställande, att de skulle vara likställda med landbruksingeniörerna i löneförmåner, då kompetensvilkoren vore enahanda och arten af de förres tjenstgöring vore minst lika, om ej mera ansträngande och helsopröfvande än de senares, och då vården om skogarne för öfrigt vore en mycket magtpåliggande angelägenhet, anser motionären det vara fullt konsekvent och med rättvisa förenligt, att skogsingeniörerna komma i likställighet med landbruksingeniörerna.

Vidare erinrar motionären, att Kongl. Maj:t i ofvan berörda bref till skogsstyrelsen af den 16 oktober 1874 förklarar, att skogsstyrelsen borde framdeles, sedan erfarenhet vunnits om ifrågavarande institution, med förslag till instruktion för skogsingeniörerna i underdånighet inkomma, men att, oaktadt sexton år förflutit, något dylikt förslag icke blifvit afgifvet.

Hvad först angår motionärens syfte, att skogsingeniörerna måtte beredas bättre löneförmåner, så tillhör detta ett område, der utskottet icke anser sig ega befogenhet att göra någon hemställan. Utskottet har därför icke anledning att yttra sig om befogenheten af motionärens yrkande i denna del, men kan ej underlåta att berigtiga motionärens framställning i frågan. Det särskilda utskott, som vid 1874 års riksdag behandlade bland annat motionerna om tillsättande af skogsingeniörer, hemställde dels att 15,000 kronor skulle anvisas till anställande af högst sex skogsingeniörer, dels, i enlighet med motionärens yrkande, att Riksdagen skulle i skrifvelse till Kongl. Maj:t förklara, att de skulle i löneförmåner likställas med landbruksingeniörerna.

Utskottets hemställan godkändes oförändrad af Andra Kammaren, hvaremot Första Kammaren först återremitterade ärendet och sedermera godkände den förra punkten med uteslutande af orden »högst sex», men afslog den andra. Om den förra punkten anställdes gemensam votering, hvori Andra Kammarens mening segrade, men den senare punkten förklarades hafva förfallit. I Riksdagens skrifvelse till Kongl. Maj:t i ämnet omnämnes ej heller, att Riksdagen beslutat annat, än »att för anställande af högst sex skogsingeniörer till enskilda skogsägares tjenst, för år 1875 ställa till Kongl. Maj:ts disposition ett förslagsanslag af 15,000 kronor». Det finnes således ej anledning att i fråga om förbättring af skogsingeniörernas löneförmåner åberopa 1874 års Riksdags beslut.

Vidkommande åter frågan om fastställande af instruktion för skogsingeniörerna, hvarom Riksdagen icke gjort någon uttrycklig hemställan, så innebära de ordalag, i hvilka ofvan anförda kongl. bref till skogsstyrelsen var affattadt, att förslag till dylik instruktion borde afgifvas, när styrelsen funne sådant af behovet påkalladt. Instruktion rörande det sätt, hvarpå skogsingeniörernas arbeten borde anordnas, har emellertid blifvit af skogsstyrelsen utfärdad den 27 april 1881.

Då motionären icke sökt visa, att för skogsingeniörernas verksamhet nu gällande föreskrifter äro olämpliga eller ofullständiga och utskottet för sin del ej funnit anledning till anmärkning i afseende å nyss omförmälda instruktion, hvilken varit för utskottet tillgänglig, får utskottet, som för öfrigt ej anser det vara af någon särskild vigt, att instruktion för skogsingeniörerna varder fastställd af Kongl. Maj:t, hemställa,

att motionen icke må till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 april 1891.

På utskottets vägnar:

G. F. ÖSTBERG.
